

TOWARZYSTWO MIŁOŚNIKÓW ZIEMI KORONOWSKIEJ

TEMATY *Koronowskie*

Rok XVII PISMO REGIONALNE Nr 2 (66) - 2006r.

Kościół pocysterski strona wschodnia

Dokończenie historii do 1995 r.

Victoria Koronowo (II)

W sezonie 1988/89 funkcję szkoleniowca objął Jerzy Bobola. Po trzech latach pracy, zajęciu w rozgrywkach A-klasy kolejno 4., 2. i wreszcie upragnionego pierwszego miejsca zespół Victorii awansuje w 20. roku istnienia do ligi okręgowej. Wyższy szczebel rozgrywek wiąże się oczywiście z większymi wymaganiami i to nie tylko sportowymi ale i organizacyjnymi. Klub przenosi się do Koronowa, (tu jest odpowiednie boisko, są pomieszczenia socjalne), pozostając przy nazwie Victoria Mąkowarsko. Debiut w lidze okręgowej w sezonie 1991/92 wypadł nadszpiewanie dobrze. Victoria na 16 drużyn zajęła wysokie czwarte miejsce w tabeli (15 zwycięstw, 5 remisów, 10 porażek) z 35 punktami zdobytymi. Adam Żubka z 16. bramkami zajął czołowe miejsce w tabeli najlepszych strzelców. Opiekę nad zespołem przejmuje Urząd Miejski a przed nazwą Victoria pojawia się skrót MGLKS, czyli Miejsko-Gminny Ludowy Klub Sportowy. Choć następny sezon był słabszy, nie było jeszcze najgorzej (jedenaste miejsce w tabeli, ale tylko 2 punkty różnicy do 7 drużyny). Chyba nikt nie przypuszczał, że w sezonie 1993/4 drużyna będzie przegrywała większość spotkań. Nastąpiły zmiany w zarządzie klubu podczas przerwy w rozgrywkach w styczniu 94 r. Nowym prezesem został Tadeusz Kociński, jego zastępcami Jerzy Jastrzębski i Włodzimierz Porożyński, sekretarzem Adam Kęskrawiec a skarbnikiem Grzegorz Myk. Kierownikiem drużyny w dalszym ciągu był Józef Eckert. Nie było też zmiany na stanowisku trenera. Uporządkowano za to wiele pilnych spraw, stawiając sobie za cel utrzymanie się w lidze okręgowej. Powołano zespoły juniorów i młodzików starszych, które

postanowiono zgłosić do najbliższych rozgrywek. Rozpoczęto prace modernizacyjne obiektu, skuteczniej zaczęto zabiegać o sponsorów. Victoria w sezonie 1993/94 zajęła 16 miejsce i została w okręgówce. O tym, jak zmienne są losy i jakie bywają niespodzianki, mieliśmy się przekonać już wkrótce. Drużyna wzmocniona została o doświadczonych bramkarza, byłego zawodnika Goplanii Inwrocław i Brdy Bydgoszcz Leszka Ślęę, pomocnika bydgoskiej Polonii Włodzimierza Watrasa (z Byszewa), oraz obrońców Dariusza Piotrowskiego (Gryf Sicienka), Ireneusza Przyborskiego (Spójnia Białe Błota) i szybkiego napastnika Leszka Górskiego (Lech Rypin). Piłkarze dalej konsekwentnie trenują. Rozpoczyna się z myślą o przyszłości praca z dziećmi i z młodzieżą oraz budowa nowego (treningowego) boiska. Powstaje ono obok istniejącego, a przekazane zostało dzięki porozumieniu Urzędu Miejskiego z Zakładem Karnym. W dniu inaugurującym obchody 100 lecia sportu /01.03.1995 r./, drużyna odbyła normalny trening, bo w dwa dni później miała rozpocząć rundę wiosenną. W obecnej chwili (24 kwietnia), drużyna zajmuje 2 miejsce w tabeli. A więc ma szansę zająć jedną z czołowych lokat. A za rok...No właśnie; dokładnie za rok po obchodach 100-lecia, klub będzie obchodził dwudziestopięciolecie. Oby następne sezony przyniosły więcej radości niż rozczarowań w tej najpopularniejszej dyscyplinie sportu

Zenon Rydelski

OD REDAKCJI

Koronowo doczekało się historycznego wydarzenia. Klub piłkarski VICTORIA awansował do III ligi. Najlepsze gratulacje od Redakcji dla piłkarzy i członków zarządu na czele z prezesem Zbigniewem Płaczkowskim. Powoli kończą się wakacje. Póki co, pogoda ciągle się poprawia i co najważniejsze, sinica z Zalewu zniknęła, w związku z czym można kąpać się bezpiecznie. Zapraszamy wszystkich drogie Czytelników z Tematami Koronowskimi pod ręką na plażę w Pieczyskach. A co ciekawego numerze? Dla wszystkich wypoczywających porady opracowane przez Powiatową Stację Sanitarno – Epidemiologiczną w Bydgoszczy – jak unikać zatruc i jak postępować z kleszczami. Kibicom Victorii polecamy dokończenie historii klubu do 1995 r. /obok/. Dla lubiących czytać /szczególnie o Koronowie/ obszerna informacja o literaturze opisującej naszą małą ojczyznę. Zgodnie z zapowiedzią z poprzedniego numeru, dzisiaj c.d. pracy konkursowej Piotra Strąka o cystersach. Dla zwolenników poezji naszych mieszkańców dobra wiadomość. Na łamy wróciły Literackie Tematy. Na stronie 14. możemy poczytać o „lucimskich świętojankach”, czyli wernisażu obrazów malarza gdańskiego pochodzącego z Lucimia p.Stanisława Szukalskiego oraz tradycyjnych wianek lucimskich, celebrowanych przez jednego z animatorów akcji „Lucim”-Wiesława Smużnego. Miłej lektury.

ZE

STAREJ

FOTOGRAFII

Tak kiedyś wyglądał koronowski rynek.

ZAPOBIEGANIE ZATRUCIOM POKARMOWYM

Lato i związane z nim wysokie temperatury stwarzają warunki sprzyjające rozmnażaniu się bakterii, co w konsekwencji może prowadzić do zatruc i zakażeń pokarmowych.

Państwowa Powiatowa Stacja Sanitarno-Epidemiologiczna w Bydgoszczy przypomina o przestrzeganiu podstawowych zasad sanitarno-higienicznych. **Najczęstszą przyczyną zatruc pokarmowych są pałeczki *Salmonella* występujące w potrawach z jaj (jajecznica), bądź z dodatkiem surowych jaj (kremy do ciast, desery, majonezy) oraz rozdrobnione przetwory mięsne np.: galaretki, befszytk tatarski, kotlety mielone.**

Aby zapobiec zachorowaniom należy:

- myć dokładnie ręce po wyjściu z ubikacji, przed przygotowaniem potraw i po zakończeniu prac kuchennych,
- utrzymywać w czystości kuchnię, naczynia i sprzęt kuchenny, zwłaszcza blaty stołów, deski kuchenne i noże. Po obróbce mięsa surowego i drobiu deski i noże należy dokładnie umyć, wyparzyć i osuszyć. Pamiętajmy, że ulubionym siedliskiem bakterii są wilgotne zmywaki, gąbki i ręczniki kuchenne wielokrotnego użycia.
- całkowicie rozmrozić drób, mięso, ryby przed przystąpieniem do obróbki termicznej (smażenia, duszenia, gotowania, pieczenia),
- jak najszybciej schłodzić potrawy po obróbce termicznej, przed schowaniem ich do lodówki (w zimnej wodzie, z dodatkiem lodu),
- nie dopuszczać do ponownego zamrożenia już raz rozmrożonej żywności,
- przestrzegać segregacji produktów w urządzeniach chłodniczych tak aby jaja, surowy drób i mięso nie stykały się z produktami do bezpośredniego spożycia,
- przed użyciem surowych jaj sparzyć je zanurzając we wrzątku na 10 sekund. Polewanie jaj gorącą wodą na talerzyku w zlewozmywaku nie jest zabiegiem skutecznym.

Innym, także częstym czynnikiem etiologicznym, powodującym zatrucia pokarmowe jest enterotoksyna gronkowcowa, wytwarzana przez bakterie gronkowca złocistego. **Zakażenie żywności gronkowcem najczęściej spowodowane jest wtórnie poprzez osoby chore (kaszlące, zakatarzone lub z ropnymi zakażeniami skóry) albo będące nosicielami tej bakterii, nie przestrzegające podstawowych zasad higieny podczas przygotowywania potraw.** Należy podkreślić, że istotnymi czynnikami zapobiegającymi wszystkim zatruciom pokarmowym są właściwe warunki przechowywania produktów łatwo psujących się w miejscach sprzedaży. **Unikajmy więc kupowania jogurtów i innych przetworów mlecznych, ryb, kielbas i wędlin krótkotrwałych (pasztetowa, metka, salceson) itp. wystawionych poza ludy chłodnicze. Zaleca się również przenoszenie tych produktów w torbach termoizolacyjnych.**

KLESZCZE

Na mapie epidemiologicznej województwa kujawsko-pomorskiego szczególnie zagrożona masowym występowaniem kleszczy jest południowa część puszczy otaczającej Bydgoszcz, tereny Borów Tucholskich, lasy wokół Zalewu Koronowskiego oraz okolice Żnina i Mogilna.

Jak się ustrzec przed pokąsaniem przez kleszcze:

- podczas spacerów w lasach i parkach należy nosić odzież zakrywającą jak największą powierzchnię ciała tj.: długie rękawy zapięte przy nadgarstkach, spodnie wpuszczone w buty, konieczna jest czapka lub chustka.

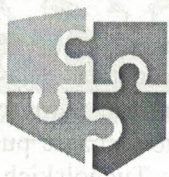
UWAGA!

- po wizycie w lesie należy dokładnie obejrzeć ciało a włosy wyczesać gęstym grzebieniem,
 - w przypadku pokąsania należy za pomocą pęsety bądź jednego z przyrządów do usuwania kleszczy (do nabycia w aptekach) delikatnie usunąć owada,
 - jeśli nie jesteśmy pewni skuteczności wykonywanego przez nas zabiegu lepiej zgłosić się po pomoc do najbliższej przychodni,
 - w żadnym przypadku nie należy w miejscu pokąsania stosować spirytusu, tłuszczów, parafiny itp. Stosowanie wymienionych specyfików nie pomoże w usunięciu kleszcza, a jedynie pogorszy sytuację.
- Kleszcze najchętniej wczepiają się w skórę głowy, uszu, miejsca zagięć dużych stawów rąk i nóg. Ślina owada ma działanie znieczulające, tak więc na początku osoby pogryzione przez kleszcze nie czują, że stały się żywicielami pasożyta. Najlepiej zabezpieczyć się specjalnymi żelami i mleczkami odstraszałymi owady. Przed kleszczowym zapaleniem opon mózgowo-rdzeniowych można zabezpieczyć się poprzez szczepienie. Szczepionkę podaje się w trzech dawkach. Niestety nie ma szczepionki przeciwko boreliozie – drugiej groźnej chorobie przenoszonej przez kleszcze.

Choroby odkleszczowe:

- **BORELIOZA** – w ciągu mniej więcej miesiąca od ukąszenia pojawia się na skórze rumień. Ma on kształt owalny lub okrągły o dość regularnych brzegach. Inne objawy zakażenia to: ból głowy, stawów, złe samopoczucie i porażenie nerwu twarzowego, zaburzenia rytmu serca.
- **KLESZCZOWE ZAPALENIE MÓZGU** – u części zakażonych choroba przebiega łagodnie i tylko badania krwi ją potwierdzają. W ostrych przypadkach choroba przebiega w dwóch fazach. Po tygodniu, dwóch pojawia się gorączka i objawy podobne do grypy, które utrzymują się koło tygodnia. Potem następuje wyciszenie objawów, jednak po kilku dniach zaczynają się bóle głowy, gorączka, wymioty i utrata przytomności.

Opracowano w
Powiatowej Stacji
Sanitarno-Epidemiologicznej
w Bydgoszczy

ZPORR

Zintegrowany Program
Operacyjny
Rozwoju Regionalnego

**Zintegrowany Program Operacyjny Rozwoju Regionalnego (ZPORR)
- informacja o projektach realizowanych przez Gminę Koronowo w 2006 r.**

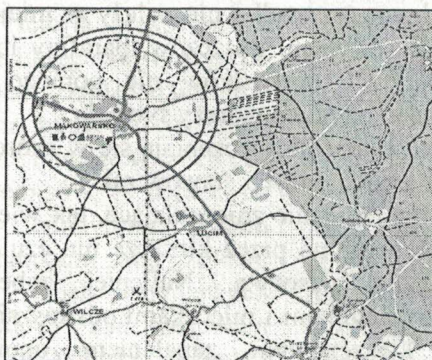
1. Budowa kanalizacji sanitarnej w Mąkowsku - III etap.

Priorytet 3 - Rozwój lokalny, Działanie 3.1 - Obszary wiejskie

Źródła finansowania:

- Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego (EFRR) - 60,00 %
- Budżet Państwa - 10,00 %
- wkład własny Gminy Koronowo - 30,00 %

Cel projektu: Poprawa stanu środowiska naturalnego Gminy Koronowo.

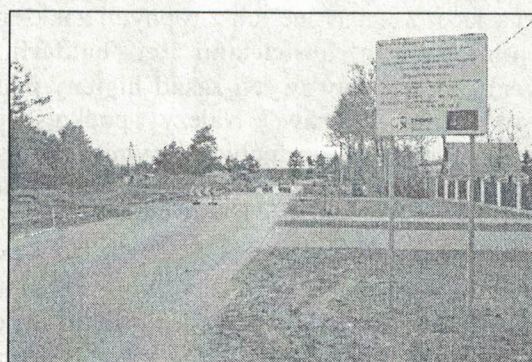
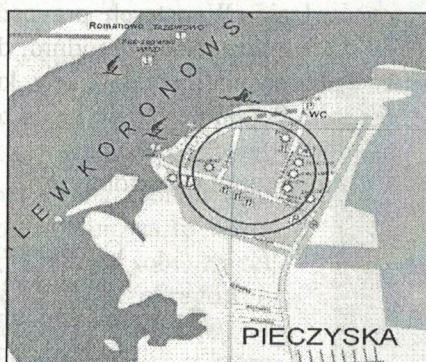
2. Budowa pieszo-jezdni w Pieczyskach.

Priorytet 3 - Rozwój lokalny, Działanie 3.2 - Obszary podlegające restrukturyzacji

Źródła finansowania:

- Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego (EFRR) - 53,56 %
- Budżet Państwa - 10,00 %
- wkład własny Gminy Koronowo - 36,44 %

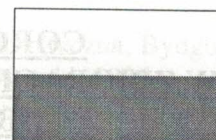
**Cel projektu: Zwiększenie atrakcyjności gospodarczej Gminy Koronowo
oraz rozwój jej funkcji turystyczno-rekreacyjnej.**

SEKTOROWY PROGRAM OPERACYJNY

Restrukturyzacja i modernizacja sektora żywnościowego oraz rozwój obszarów wiejskich, 2004 - 2006

**SEKTOROWY PROGRAM OPERACYJNY „RESTRUKTURYZACJA I MODERNIZACJA SEKTORA ŻYWNOŚCIOWEGO ORAZ ROZWÓJ OBSZARÓW WIEJSKICH 2004-2006”
DZIAŁANIE ODNOWA WSI ORAZ ZACHOWANIE I OCHRONA DZIEDZICTWA KULTUROWEGO
– PROJEKTY REALIZOWANE PRZEZ GMINĘ KORONOWO**

1. „Odbudowa stawu wiejskiego zlokalizowanego w centralnej części Gogolina”

Rozpoczęcie prac: marzec 2006 r.

Zakończenie prac: maj 2006 r.

Źródła finansowania projektu :

Budżet Gminy Koronowo: 20 % kosztów całkowitych projektu.

Europejski Fundusz Orientacji i Gwarancji Rolnej: 80 % kosztów całkowitych projektu.

STAW W GOGOLINIE PO ZAKOŃCZENIU INWESTYCJI

2. „Remont budynku Wiejskiego Domu Kultury w Wierzchucinie Królewskim”

Rozpoczęcie prac: maj 2006 r.

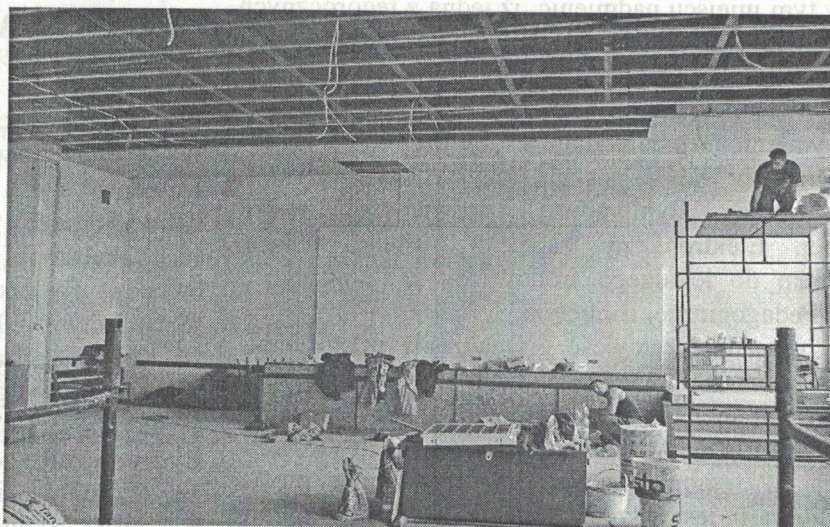
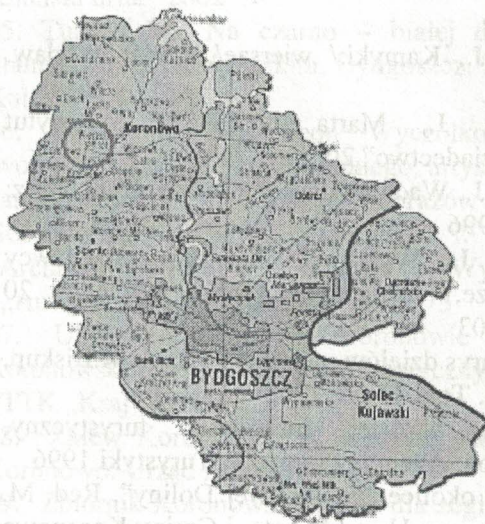
Zakończenie prac: lipiec 2006 r.

Źródła finansowania projektu :

Budżet Gminy Koronowo: 20 % kosztów całkowitych projektu.

Europejski Fundusz Orientacji i Gwarancji Rolnej: 80 % kosztów całkowitych projektu.

PRACE REMONTOWE WIEJSKIEGO DOMU KULTURY W WIERZCHUCINIE KRÓLEWSKIM

CORONOVIANA W ZBIORACH PEDAGOGICZNEJ BIBLIOTEKI

Wychodząc naprzeciw zainteresowaniu i potrzebom środowiska czytelniczego, zgromadziłam publikacje oraz komplet czasopisma „Tematy Koronowskie” związane z lokalnym życiem i kulturą, które stały się podstawą do opracowania przeze mnie BIBLIOGRAFII REGIONALNEJ „KORONOWO I OKOLICE”.

Biorąc pod uwagę fakt, że jest to pierwsza i jedyna bibliografia dotycząca regionu, spis ten jest pracą nowatorską.

Zachowując chronologię treściową, w bibliografii można znaleźć, m.in.:

- legendy i podania koronowskie, napisane przez Pana Tadeusza Multańskiego, wielkiego przyjaciela młodzieży, pedagoga i miłośnika Ziemi Koronowskiej
- dzieje Cystersów, którzy przybyli w okolice Koronowa
- Bitwę pod Koronowem
- historię parafii Łąsko Wielkie, Sanktuarium Matki Boskiej w Byszewie
- jedyną, jak do tej pory monografię miasta Koronowa, która doczeka się w tym roku aktualizacji
- historyczne fakty mówiące o tym, jak Św. Wojciech, jechał koleją, z Gniezna do Inowrocławia w 1941r.
- W bibliografii jest także monografia Towarzystwa Miłośników Ziemi Koronowskiej, wydana z okazji 25. lecia jego powstania oraz opracowania o Koronowie i przewodniki turystyczne, których autorem jest Pan Grzegorz Myk.
- mapa hydrogeograficzna Zbiornika Koronowskiego dla żeglarzy
- jest też w mym spisie miejsce dla twórczości artystycznej, twórczość poetycką Ziemi Koronowskiej reprezentują (w kolejności alfabetycznej nazwisk):

Bosaki Cezary, Jakubowski Jarosław, Meller Angelika, Moczadło Ewa, Niemczewski Wojciech, Tomczak Monika, Szulc Józef i in.

Pragnę w tym miejscu nadmienić, iż jedna z tegorocznych prac magisterskich, czytelniczki Pedagogicznej Biblioteki nosiła tytuł „Obraz Ziemi Koronowskiej w piśmiennictwie”.

Wyżej wymienione przeze mnie osoby oraz ich wybrane wiersze znalazły się w poczcie lokalnych twórców, 4. rozdziału pracy dyplomowej, poświęconej poezji regionalnej. Elektroniczny zapis tej pracy, będącej odniesieniem do lokalnego środowiska, znajduje się w zasobach Pedagogicznej Biblioteki.

Fakt ten, uzasadnia celowość gromadzenia przeze mnie wszelkich materiałów związanych z regionem a skonstruowanie indeksu do obszernej kartoteki regionalnej podnosi ich wartość wyszukiwawczą.

Informacja o regionie, zawarta w omawianej przeze mnie bibliografii jest wszechstronna. Służy zaspokojeniu

potrzeb czytelnicznych ucznia, studenta jak i naukowca, badającego przeszłość i przyszłość regionu.

Aby zapoznać się z literaturą zgromadzoną w jej obrębie, zbiorowy odbiorca może odwiedzić Pedagogiczną Bibliotekę, skorzystać z witryny internetowej Punktu Informacji Turystycznej lub sięgnąć po bieżący numer „Tematów Koronowskich”.

1. Akcja Lucim. Aut. Grupa Działania: B. Chmielewski i in., Lucim: SZSP; Kuj.-Pom. Tow. Kult., 1978
Nowatorska akcja zorganizowana przez 5 plastyków rozpoczęta w 1977 r., polegająca na upowszechnieniu sztuki współczesnej, wtopieniu jej w rytm życia wsi oraz poznawaniu jej odbioru przez ludzi, do których jest adresowana.

2. Bitwa pod Koronowem 10 X 1410: materiały z sesji naukowej zorganizowanej w Bydgoszczy w 550 rocznicę bitwy, Bydgoszcz: Bydg. Tow. Nauk., 1961

3. Bosacki C., Ziemi przypisany: wiersze, Koronowo: Tow. Miłośn. Ziemi Koronowskiej, 1994

4. Bykowski W., Kujawsko-pomorskie dla każdego: przewodnik turystyczny o najciekawszych miejscach województwa, Bydgoszcz: Towarzystwo Przyjaciół Dolnej Wisły, 2005

5. Cystersi na Kujawach i Pomorzu: studia z dziejów Kościoła i kultury katolickiej w Polsce. Red. J. Dukąła, Kraków: Inst. Wydaw. Księży Misjonarzy „Nasza Przyszłość” 2001

6. Derdej P., Koronowo 1410, Warszawa: Wydaw. Bellona, 2004

7. Derkowska – Kostkowska B., Sanktuarium Matki Boskiej w Byszewie, Bydgoszcz: Prac. Dokument. Zabyt. Woj. Ośr. Kult., 1992

8. Dombrowicz H., Parki wiejskie woj. bydgoskiego (między innymi: Koronowo, Gościeradz, Byszewo), Bydgoszcz: Wydaw. Uczeln. WSP, 1993

9. Drwęcki Z., Miejsca walk i męczeństwa w woj. bydgoskim (Koronowo, Smukała, Trzyczyn i in.), Bydgoszcz: Kuj.-Pom. Tow. Kult., 1969

10. Giese A., Kurier kardynała, Gniezno-Pelplin: Wydawnictwo Diecezji pelplińskiej „Bernardinum” 2004

11. Giese A., Kurier kardynała. – Wyd. 2 popr. i uzupełn., Katowice: Fundacja „Temper Silesia- Tradycja Narodów Wspólnym Dziedzictwem” 2005 (polsko – niemiecka wersja językowa)

12. Jakubowski J., Kamyki:/ wiersze/, Łódź: Wydaw. „Adi”, 1999

13. Jakubowski J., Marta /WIERSE/, Instytut Wydawniczy „Świadectwo”, 2001

14. Jakubowski J., Wada wymowy: wiersze, Bydgoszcz: Klub „Arkona” 1996

15. Jakubowski J., Wyznania ulicznego sprzedawcy owoców: wiersze, Bydgoszcz: Inst. Wydaw. 20 „Świadectwo” 2003

16. Koronowo: zarys dziejów miasta. Red. nauk. M. Biskup, Bydgoszcz: Bydg. Tow. Nauk. 1968

17. Koronowo i okolice: informator turystyczny, Bydgoszcz: Region. Agencja Promocji Turystyki 1996

18. Koronowo i okolice „Szczęśliwej Doliny”. Red. M. Rykowski, Bydgoszcz: Urząd Miasta i Gminy Koronowo 1996

19. Kozłowski R., Rozwój uposażenia klasztoru cysterskiego w Byszewie (Koronowie), Warszawa; Poznań: Państw. Wydaw. Nauk., 1972

20. Kraska A., Gruska H., 50 lat istnienia Liceum Ogólnokształcącego w Koronowie, Koronowo: Liceum Ogólnokształcące, 1999

21. Leon Wyczółkowski: grafika, rysunek. Oprac. A.Bartoszyńska-Potemska, Bydgoszcz: Kuj.-Pom. Tow. Kult.; Muzeum Okręgowe 1990

22. Ludowy Klub Turystyczny „WYCZÓŁ” Gościeradz: 40 lat 1963– 2003. Red. Chorzępa M., Wszolek S. Bydgoszcz: Speedway Rewia International, 2003

23. Malinowski J., Leon Wyczółkowski (portret artystyczny Leona Wyczółkowskiego – malarza, grafika związanego z Ziemią Koronowską), Wyd.2, Kraków : Wydaw. Ryszard Kluszczyński 2002

24. Meller A., Na ludziach trzeba się znać, Koronowo: Towarzystwo Miłośników Ziemi Koronowskiej 2006

25. Multański T., Awantura nie z tej ziemi: felietony, Koronowo: Tow. Miłośn. Ziemi Koronowskiej 1995

26. Multański T., Diabelski Młyn i inne legendy okolic Koronowa, Bydgoszcz: „Pomorze” 1984

27. Multański T., Wiedźmy z Grabiny i inne legendy koronowskie, Koronowo: Tow. Miłośn. Ziemi Koronowskiej 1993

28. Myk G., 25 lat Towarzystwa Miłośników Ziemi Koronowskiej, Koronowo, MZK 2001

29. Myk G., Koronowo: przewodnik po „Szczęśliwej Dolinie”, Koronowo: „Skalski druk” 2003

30. Myk G., Przewodnik po kościele pocysterskim w Koronowie, Koronowo: „Skalski druk” 1998

31. Passendorfer E., Wilczyński A., Przewodnik geologiczny po Kujawach i Pomorzu, Warszawa: Wydawnictwa Geologiczne 1961

32. Sto lat sportu w Koronowie 1895 – 1995. Red. T. Multański, G. Myk, W. Krzemiński, Koronowo: Urząd Miejski 1995

33. Szlak Cysterski : Pomorze Wschodnie-Żarnowiec, Gdańsk Oliwa, Pelplin, Byszewo, Koronowo. Tekst Słyszewska A., Dekanski D., 2006

34. Szulc J., Wiersze Ziemi Koronowskiej, Koronowo: „Skalski druk” 2002

35. Turwid M., Na czarno – białej drodze: rzecz o Stanisławie Brzęczkowskim, Bydgoszcz: Kuj.-Pom. Tow. Kult.; BWA 1979

36. Twarowska M., Leon Wyczółkowski (życie i twórczość Leona Wyczółkowskiego, artysty związanego z naszym regionem, autora obrazów „Wiosna w Gościeradzu”, „Cis z rezerwatu w Wierzchlesie”, „Archanioł z ołtarza w Koronowie”) – Wyd.2 , Warszawa : „Auriga”; Wydaw-a Art. I Film. 1973

37. Umiński J., 7 dni w Koronowie i nad Jeziorem Koronowskim: przewodnik turystyczny, Warszawa : PTTK „Kraj” 1989

38. Zalew Koronowski: Koronowo: szczęśliwa dolina, Koronowo: Urząd Miejski 2004

39. Zbiornik Koronowski: mapa dla żeglarzy i turystów, Warszawa: Wydaw-a Geologiczne 1990

40. Zbiornik Koronowski : mapa turystyczna, Bydgoszcz : Regionalna Agencja Promocji Turystyki 1996

41. „Tematy Koronowskie : pismo regionalne” (wszystkie numery) 1/1983r - 65/2006r

Na czas letniego wypoczynku, pragnę polecić Szanownym Czytelnikom szczególną książkę „Kurier kardynała”, a w niej niezwykle historię.

Jest to pięknie opisany, przez niemieckiego publicystę i fotoreportera Pana Arno Giese, epizod z czasów II wojny światowej, nieznany w naszym regionie, a związany z nim bez wątpienia; historia niemieckiego żołnierza, który z narażeniem życia uratował relikwie Św. Wojciecha z gnieźnieńskiej Katedry, przed niemiecką profanacją.

W książce jest też mowa o pięknej przyjaźni dwóch „wojennych” przyjaciół - bohatera wyżej przedstawionego przeze mnie wydarzenia oraz księdza Pawła Matausza, który wśród okropności wojny przygotował bezpieczną dla św. relikwii, kryjówkę.

Ksiądz Paweł Matausz, jeszcze w 1945 roku został proboszczem parafii w Wierchucinie Królewskim. Funkcję tę sprawował do 1988.

Zmarł 8 kwietnia 1991 r. i został pochowany na cmentarzu parafialnym.

Polecam Szanownym Czytelnikom „Tematów Koronowskich” tę piękną historię do przeczytania.

Uważam też, że lektura tej książki to dobra dla nas wszystkich lekcja wychowania patriotycznego.

Parlament Europejski nie znalazł miejsca w preambule do nowej konstytucji na odniesienie do wartości chrześcijańskich. Wspomniałam o tym fakcie w jednym z wcześniejszych moich artykułów.

Jak słusznie zauważył wydawca „Kuriera kardynała” „...ta budząca wiele kontrowersji decyzja wynika być może z faktu, iż trudno odnieść się do wieczności tym, którzy nie potrafią swym poznaniem ogarnąć ostatniego tysiąclecia...”

Grażyna Jasiek

Pozostałe imprezy kulturalne w bieżącym roku:

18-20 sierpnia - Festiwal Kapel Podwórkowych-Koronowo (amfiteatr)

14-26 sierpnia- Plener malarski studentów UMK z Torunia- Koronowo

03 sierpnia - Dożynki Gminne- Mąkowsko

VIII Mariackie Wieczory Kameralne

W Kolegiacie p.w. Wniebowzięcia NMP w Koronowie w każdą niedzielę sierpnia o godz.19.00

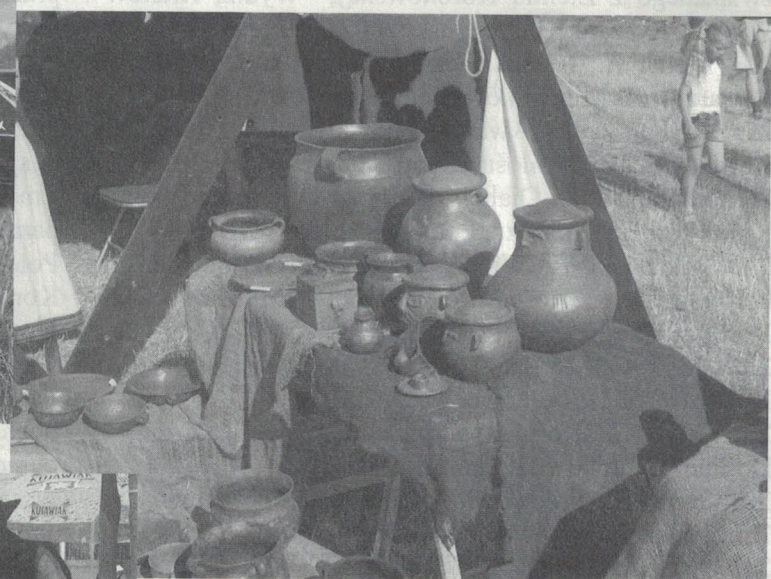
20 VIII Leszek Mateusz Gorecki – organy, **Marcin Tadeusz Łukaszewski** – flet

27 VIII Gedymin Grubba – organy, **Anita Rywalska-Sosnowska** – sopran

Zapraszamy

Pierwszy raz z grodem w tle

Czwarty raz odbył się w Koronowie Festyn Cysterski z Bitwą pod Koronowem z Krzyżakami z 1410 roku. W tym roku z dodatkową atrakcją, jaką jest zaczątek grodu średniowiecznego. Na użytek Festynu, a i później innych imprez historycznych, powstaje na polach Koronowa Tuszyn gród średniowieczny. W tym roku pobudowano wieżę z bramą oraz po kilka metrów palisady z obu stron. Na tyle starczyło pieniędzy. Gród będzie rozbudowywany, a w przyszłości wewnątrz powstaną drewniane chaty.

Rycerze pokazali klasę

W dniach 1-2 lipca 2006, czwarty już raz odbyła się w Koronowie inscenizacja Bitwy pod Koronowem z Krzyżakami z 1410 roku. Przypomnijmy, że pierwszy raz pokaz odbył się 12.10.2003 r. w 593 rocznicę (przypadła ona dokładnie 10 października), a organizatorami byli Koronowska Drużyna Harcerska "Czupierzaki", Towarzystwo Miłośników Ziemi Koronowskiej, Regionalna Izba Pamięci przy Punkcie Informacji Turystycznej oraz Urząd Miejski w Koronowie. Po raz drugi inscenizacja „Bitwy pod Koronowem” z Krzyżakami z 1410 roku odbyła się 25 września 2004 r. już na Polach Tuszyńskich. W ubiegłym roku pierwszy raz połączono Festyn z Bitwą i impreza odbyła się w Koronowie Tuszynie. Podobnie jak w ubiegłym roku na polach tuszyńskich było skwarnie, ale rycerze znakomicie dawali sobie radę. Organizatorzy dziękują za przyjazd i danie z siebie „wszystkiego”. Pozdrawiamy rycerzy biorących udział w pokazach, a szczególnie wszystkich walczących w niedzielę w bitwie.

(gm)

Zarząd Towarzystwa Miłośników Ziemi Koronowskiej składa gorące podziękowanie wszystkim, którzy pomogli w różny sposób w zrealizowaniu inscenizacji „Bitwa pod Koronowem”

Sponsorzy inscenizacji :

1. Tomasz Borkowski Ośrodek Wypoczynkowy EXPLORIS w Koronowie Pieczyskach
2. Czesław Januszewski Lucim
3. Grzegorz Hoppe Prezes firmy „Remondis” sp. z o.o. w Bydgoszczy
4. Adam Gałgański Pensjonat Agroturystyczny „Rybakówka” w Sokole Kuźnica
5. Mariola i Janusz Markiewicz Szkoła Markiewicz Buszkowo
6. Włodzimierz Hańc firma Remontowo Budowlana „Elmur” w Bydgoszczy
7. Wiesław Gancarek - Prezes GS „SCH” w Koronowie
8. Zbigniew Głogowski - Dyrektor szkoły Podstawowej Nr 2
9. Ryszard Chrzanowski - Dyrektor ZGKiM w Koronowie
10. Krzysztof Rakowski - Rzeźnia i masarnia Koronowo
11. Andrzej Jędrzejczak - Dyrektor Rejonu Dystrybucji Nakło n/Notecią ENEA SA
12. Tadeusz Kociński - Posterunek Energetyczny Koronowo
13. Wacław Nowicki - PPHU NOVEL Koronowo

W imieniu zarządu prezes Grzegorz Myk

ZASADA ŻYCIA CYSTERSÓW: ORA ET LABORA – MÓDL SIĘ I PRACUJ.

Zgodnie z informacją z poprzedniego numeru drukujemy dzisiaj ciąg dalszy pracy Piotra Strąka, która, zakwalifikowała się do drugiego etapu ogólnopolskiego konkursu wiedzy o Cystersach.

...Podstawowe elementy cenobitycznej Reguły św. Benedykta i eremicki ideał życia pustelniczego dały nową postać zakonu cysterskiego osadzonego w zdrowej mądrości tradycji monastycznej. Wprowadziły one na nowo w życie klasztorne równomierny rytm modlitwy, czytania i pracy fizycznej. Do "lectio divina" przeznaczano jedynie teksty Pisma Św. i Ojców Kościoła.

Reguła zakonu w sposób nieprzewidywalny podzieliła mnichów na braci zakonnych i braci służebnych. Można by rzec serwientów, ale to raczej odnosi się do zakonów rycerskich (templariusze, Krzyżacy, etc). Podział zakonników przyczynił się do różnego interpretowania reguły pracy i modlitwy oraz de facto do wzbogacenia zakonu. Odtąd zasada miała różny charakter, a jej przestrzeganie zależało od pozycji mnicha.

Interpretacje reguły „ora et labora” można odnieść do różnych epok. Specyfiki średniowiecza, później nowożytności, wieku XX i czasów nam obecnych. Postaram się uzasadnić jej wartość i ocenić według powyższych epok, co do jej ówczesnej i współczesnej wartości dla człowieka.

Średniowiecze – epoka „ciemności”, walk bratobójców, tworzenia się państw na gruzach Imperium Romanum, wieki ludzkiej chciwości i walki o Dominium Mundi. Anno Domini przepełniony walką teokratów i cesarzy, przepełniony doktryną teocentryzmu... Długo można pisać charakterystykę średniowiecza, ale już po tych paru słowach, wychodzi na jaw brak klasycznego, powiedziałbym starożytnego przywiązania do żelaznych reguł, do kultury i sztuki, a także do literatury. Nastąpiła epoka intelektualnej ciemności, którą w stu procentach obrazuje wczesne i średnie średniowiecze. Powstanie zakonu benedyktynów w VI wieku przyczyniło się do rozpowszechniania literatury sakralnej, Pisma Świętego, żywotów świętych etc. Przez swoją pracę przyczynili się do

umocnienia i rozpowszechnienia chrześcijaństwa i nauk Kościoła. Do tej mozolnej i szczególnej pracy mobilizowała ich reguła „ora et labora”. Czyniła ona z nich ludzi bardzo wytrwałych, całkowicie poddanych woli bożej, regule zakonnej i wszystko czyniących ad maiorem Dei gloriam. Reguła moim zdaniem ma dużą dozę fanatyzmu, zwłaszcza, gdy przejmowali ją ludzie „prości”. Umysłowość średniowiecza nakazywała im bezgraniczne poddanie się woli bożej, poprzez pracę i modlitwę. Cel był jasny: zbawienie duszy po śmierci.

Od VI wieku Reguła zakonu benedyktynów stanowiła fundament tożsamości mnichów. Zmiany jednak nastąpiły – jak wyżej pisałem – na przestrzeni 600set lat. Przez te lata reguła poddawana była czynnikom zewnętrznym, które często rozprzęgały dyscyplinę wśród zakonników. Zaskakujący stał się wiek X. Powstał wtedy pogląd o zbliżającym się końcu świata. Mowa była oczywiście o roku 1000, czyli upłyńnięciu tysiąca lat od narodzin Chrystusa (uznać to można jako istną konfabulację!). Niezależnie od kombinacji matematyczno – astronomicznych, jednym z głównych argumentów przemawiających za nadejściem apokaliptycznej wizji końca świata, było panoszenie się w świecie chrześcijańskim bezprawia, gwałtu i niemoralności. W Europie powstał ogólny chaos, co spowodowało odrzucenie zasad moralnego postępowania ludzi do ludzi, władzy do władzy i zakonników do zakonników. Reguła „ora et labora” traciła na swej wartości moralnej.

Zmienił to dopiero 21 marzec 1098, a w zasadzie jego poprzednie 3, 4 dziesięciolecia, które spowodowały powrót paru zakonników, którzy pragnęli odnowić regułę życia w ascezie. Wtedy to wytrwały, uczony w piśmie opat Robert z Molmes założył zakon – nazwany od miejscowości, w której powstał; Cîteaux (obecnie Saint-Nicolas-lès-Cîteaux) – zakon cystersów. A było to we Francji. Regułę cystersi przejęli ją od benedyktynów, za pośrednictwem św. Bernarda z Clairvaux. Naturalnie objęła ich zasada pracy i modlitwy, ale miała strzec mnichów w zupełnie innych pracach, różnych od tych, które wykonywali

benedyktyni w wiekach zwanych „benedyktyńskimi”.

Głównym zadaniem cystersów, było nauczanie rzemiosła (smykactwo, stolarstwo, pszczelarstwo, ogrodnictwo, zieleństwo, etc). Znaną są opinie o cystersach jako prekursorach wyższych form gospodarki rolnej na przykład: trójpolówki. Diametralne różnice pomiędzy zakonem prekursorem a cysterskim! Wyżej napisałem, że cystersi propagowali nurt cenobitalno – eremicki. Czy nie zaprzecza to faktowi, że uczyli oni rzemiosła poza całą cenobium czy klasztorem? Nie, ponieważ cystersi podzieleni byli na braci zakonnych, tych, którzy przestrzegali życia w klasztorze poza ludźmi z zewnątrz, i na braci służebnych. Ci zaś uczyli ludzi rzemiosła, no i jak wynika z tytułu „brat służebny”, służyli braciom zakonnym. Podział mnichów spowodował wzbogacenie się zakonu. To wzbogacenie mogło być realną siłą do zepsucia się zasad moralnych mnichów, do zepsucia się zasady „ora et labora”. Tu wypada się zatrzymać i wyjaśnić sens zasady, ascezy. Sens przestrzegania przez nich reguł, dobrego życia. Św. Bernard z Clairvaux pisze:

„...cystersi w oczach świata [stali] się szkołą gimnastyki ciała i ducha; ucieka[li] od tego, czego świat pożąda[ł], i pożąda[li] tego, przed czym świat uciekał. Podobni do kuglarzy i tancerzy, chodzi[li] na rękach głową w dół, a nogami do góry – a oczy świata były na [nich] zwrócone”.

Ten krótki opis potrafi oddać ducha życia cysterskich mnichów. Ich pracowitość i poświęcenie potwierdzają słowa „...podobni do kuglarzy i tancerzy, chodzi[li] na rękach głową w dół, a nogami do góry...” ja uznaję to za preludium ich wytrwałości. Dopełnieniem rangi ich uznania są słowa „...cystersi w oczach świata [stali] się szkołą gimnastyki ciała i ducha” i „...a oczy świata były na [nich] zwrócone”. Tutaj naprawdę widać rangę i uznanie zakonu w ówczesnym świecie. Przytoczyć należy jeszcze bardziej – według mnie – ważne słowa „...ucieka[li] od tego, czego świat pożąda[ł], i pożąda[li] tego, przed czym świat uciekał...”. Tu jest ich otwartość i popularność. W tych słowach leży ogromna różnica pomiędzy cystersami a zakonami militarnymi. Wiele zakonów

militarnych też zawierało choćby cię zasady „ora et labora”, ale stosowanie jej przysparzało im wiele trudności, które wynikały ze specyficznej mentalności ludzi żądnych władzy i pieniędzy, czyniąc to według nich „w imię Boga”. Powiedzieć tego niemożna oczywiście o wszystkich członkach poszczególnych zakonów. Było by to przecież jawnym kłamstwem. Mentalność „szarych mnichów”, pozwoliła im wypracować tę opinię o sobie. Doskonale przedstawia się tu i oddaje wartość zasada modlitwy i pracy: ora et labora. W rozumieniu dosłownym może ona być rozumiana, jako, że mnisi – cystersi, poza pracą i modlitwą nie widzieli „innego świata”. Jasno wynikałoby, wtedy, iż są mało obcy i wykształceni, a ich wiedza jest mała. Takie mniemanie w pewnych okresach czasu krążyło o benedyktynach. Jednakże oni nie siedzieli całe życie w skryptorium, a mieli kontakt z ludźmi z zewnątrz, z otaczającą ich zewsząd kulturą i obyczajowością. Dlatego „ora et labora” w tym przypadku musi być inaczej zinterpretowana. Jak już wyżej pisałem ma ona inny wymiar moralno – duchowo – fizyczny.

Powyższy tekst św. Bernarda z Clairvaux dopełnia także dokument historyczno – prawny „Exordium Parvium”. Opisuje on rozwój początkowy zakonu w Clairvaux i Morimond, i choć niewiele ma do powiedzenia o czystości przestrzegania reguły „ora et labora”, dużo mówi o wykształceniu mnichów, o ich statusie i samej koncepcji założenia zakonu, w miejscu gdzie:

„było [jedynie] schronieniem dla dzikich zwierząt (...) niedostępne dla ludzi z powodu gęsto rosnących drzew i ciernistych zarośli (...) Teren ten nazywano miejsce[m] strachu i samotności”.

Miejsce jak mówi fragment „Exordium Parvium” na założenie siedziby nowego zakonu było wielce nie ciekawe. Wtedy też pomysłowość i wiedza Roberta z Molmes i towarzyszących mu dwudziestu zakonników pozwoliła im wybudować pierwsze opactwo. Przydała im się wiedza o architekturze nabyta we wcześniejszych zakonach. Spożytkowana została dobrze.

c.d. w następnym numerze

Literackie

Dzisiaj garść poezji trzech autorek. Wiersze każdej z nich są tak odmienne od siebie, a jednak odczytamy w każdym z nich bez trudu kobiecą tęsknotę za prawdziwą miłością. Życzymy przyjemnej lektury.

xxx

piaszczysta
z rękoma ku słońcu
czekam na kolejny przypływ
ciebie jestem pewna
dzisiaj
morze wtopi się w
niebo - świat zamknięty
w Twoim oddechu

xxx

słyszę
mówisz
moimi ustami
przypisanymi Twoim

widzę
jesteś
przeze mnie
przepływasz i wracasz
życie

Sen

czytałam kiedyś bajkę
o uśpionej kobiecości
teraz czekam na księcia
z nadzieją długowieczności

Miłość

w mroźnej bieli nastała
serca w ciszy muskając
babie lato udając
ciała tęskne splątała

w jedność dwoje zakłęła
w płatkach śniegu zrodzona
miłość niedoceniona
z zimą wraz odpłynęła

Ten

Ten
świat uszyty
na miarę
wyobraźni
przenikające się
kształty znaczeń
poezja barw
trwaj
chwilo
następnych kilkaset lat
na moich oczach
nie umieraj

xxx

echo czarnych dni
odbija się o nagie ściany
moje ciało
wtapia się w czerwień
o płynnej konsystencji
niezdolna do życia
krystalizuję się
w wieczność

Aleksandra Wojtas

Tematy

Miłosny sen

Jak płynące chmury po niebie,
tak me serce biegnie do Ciebie.
Promieniami słońca opleciona,
trwam do rana w twoich ramionach.
Srebrny księżyc nam zazdrości
tej szalonej, słodkiej miłości.
I od świtu aż po zmierzch
tęsknić będę i Ty też...
By się wpleść w Twoje ramiona,
by każda noc była szalona,
by móc nektar tej miłości
spijać z Twoich gorących ust
i... zostałam przebudzona.
Bo to miłość wymarzona,
bo ta miłość była snem.
Jednak sny do siebie mają,
nieraz w życiu się spełniają.
Jeśli o miłości śnisz,
może spełnią się już dziś.

W pogoni za miłością

W tunelu samotności
szukasz przyjaźni, szukasz miłości.
Życie jak wielki ocean,
daje Ci ją i odbiera.
W nadziei, że to właśnie ta...
morze rozczarowań...
bo rzadko wiecznie trwa.
Uderza jak piorun,
znika jak błyskawica.
Serce Twe uskrzydla,
oblewa rumieńcem lica...
i pryska czar i mija sen...
to nie jest ten.
Wchodzisz do tunelu,
widzisz ludzi wielu,
w oczach smutku ton

Czy to właśnie on?
Czy mu serce dasz? Czy da Ci szczęście?
...czy zrani kolejny raz?
I śnisz na jawie marzeń sen
...może to właśnie ten.

Jadwiga Bela

Rozdarta

nie chciałam czekać
uciekłam
nie chciałam uciec
zostałam
rozdarta pomiędzy siebie i ciebie
bez nas

Prognoza pogody

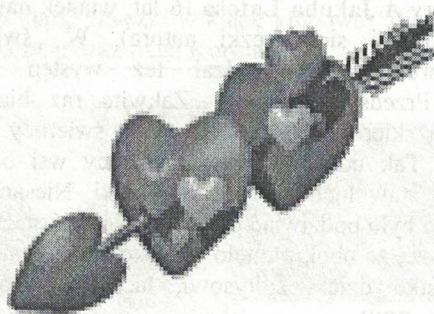
nie możesz się tak śmiać
przecież chmury na niebie
nie możesz tak płakać
przecież słońce tak wielkie
nie możesz być obojętny
to deszcze przelotne

Nic

nic nie dałam
nic nie wzięłam
nic nie chciałam
nic nie miałam

nic już nie chcesz?
szkoda!
żałuj!

Edyta Bień

„ŚWIĘTOJANKI LUCIMSKIE”

Niezapomnianego dnia 17.06.2006 Lucim stał się po raz kolejny miejscem spotkań sztuki z rozrywką, malarstwa z poezją, muzyką, teatrem, tradycji z nowatorstwem, młodzieży ze starszymi, ludzi mających różne zainteresowania, „miejscowych” i gości. Ci ostatni przyjechali tu z Koronowa, Bydgoszczy, Torunia, Gdańska... ale po kolei...

po pierwsze - wystawa

„Świętojanki” rozpoczęły się otwarciem w Domu Ludowym wystawy malarstwa **Stanisława Szukalskiego** pt. *Każdą drózkę tu znam....* Ten łagodny i wrażliwy człowiek, pochodzący z Lucim, a obecnie mieszkający w Gdańsku specjalizuje się w malowaniu pejzaży lucimskich, gdańskich, motywów marynistycznych, piękna natury, kwiatów, choć nieobce są mu też inne tematy. Tym, co łączy jego obrazy jest wypracowany przez lata, delikatny, przyjemny dla oka styl, chęć uchwycenia chwili. Artysta czerpie inspirację z natury, w sztuce zaś fascynują go dokonania mistrzów dawnych, np. impresjonistów, Chagalla, „pisarzy” ikon, jak i współczesnych – zwłaszcza związanej od lat z Lucim Grupy Działania. Wśród znamienitych osób, które zwiedziły wystawę byli państwo **Maria i Wiesław Smużny** oraz pan **Bogdan Chmielewski** – autorytety w dziedzinie sztuki. Spotkanie z nimi zawsze jest świetną okazją by uczyć się od nich umiejętności patrzenia. To część z tych osób, które rozstawiły Lucim w świecie swymi wieloletnimi *działaniami* artystycznymi i urozmaiciły życie mieszkańcom wsi, dały też impuls do spontanicznych dokonań twórczych samych Lucimian. Obowiązki gospodarza pełnił zaś sołtys wsi pan **Kazimierz Gettka**. Obecny na imprezie pan **Grzegorz Myk** (przewodniczący RM Koronowa, red. naczelny *Tematów*) pogratulował i podziękował panu Szukalskiemu za ofiarowany obraz pt. *Most koronowski* punktowi informacji turystycznej (można go tam oglądać). Nawiasem mówiąc artysta rok temu podarował też obraz przedstawiający słoneczniki lucimskiemu Domowi Ludowemu.

www.stanislawszukalski.republika.pl

po drugie – wianki lucimskie

Tradycją już w Lucimiu jest przygotowywanie wianków, a potem ich celebrowanie i puszczanie na wodzie. Celebracją zawsze zajmuje się **Wiesław Smużny**, a zaczyna od przygotowania miejsca, na którym wianki zostają potem położone. Tak było i tym razem, dominowały w tej dekoracji różne odcienie błękitu. Realizację pana Smużnego są zawsze pełne symboliki, skojarzenia z lucimską naturą narzucają się same. Wianki te czasem nie mają zadania przedstawiania czegokolwiek, często jednak wyobrażają różne motywy. Charakterystycznym wiankiem był w tym roku *Stadion piłkarski* – MŚ 2006 autorstwa **Dawida Gettki** (7 lat), zwycięzcą konkursu wianków okazał się zaś wianek w kształcie litery **A** **Jakuba Latosa** (6 lat, wianek nawiązuje do imienia młodszej siostrzyczki autora). W „świętojański” nastrój zebranych wprowadzał też występ młodzieży lucimskiej. Przedstawienie pt. „Zakwita raz biały kwiat” reżyserował kierownik miejscowej świetlicy **Dariusz Piotrowski**. Tak uduchowieni mieszkańcy wsi oraz goście przeszli nad staw lucimski puścić wianki. Niesamowity ten widok można było podziwiać po zachodzie słońca. Było to tym przyjemniejsze, że obok płonęło ognisko i piekły się kiełbaski a to wszystko dzięki sołtysowi, lucimskim strażakom i lucimskiemu KGW.

/zdjęcia z imprezy na tylnej okładce/

www.art.umk.pl/historia.php

LETNIA GROMADA

Taką nazwę przyjęli uczestnicy półkolonii letniej zorganizowanej w Szkole Podstawowej nr 2 w Koronowie. 45 dzieci, w trzech grupach : Podróżników, Piratów i Słoneczek, od 3 do 14 lipca bawiło się i odpoczywało w gościnnych murach szkoły. A atrakcji było bardzo wiele: gry i zabawy indywidualne i zespołowe, zawody sportowe, tańce, zajęcia plastyczne, filmy, zajęcia biblioteczne, nauka piosenek, wypad do Samociążka i rejs po koronowskim Zalewie spacerowym stateczkiem „NIVA”, wyjazd do kina w Bydgoszczy, odwiedziny w Domu Kultury i Bibliotece Miejskiej, wycieczka do Parku Grabina, którą poprowadził Pan Grzegorz Myk, Festiwal Piosenki, na którym można było usłyszeć wiele znanych piosenek w zupełnie innej aranżacji. Jeszcze raz okazało się, że dzieci mają wiele pomysłów. Trzeba im dać tylko możliwość ich realizacji. W połowie turnusu odbył się kolonijny chrzest. Wszyscy koloniści szczęśliwie wykonali przygotowane przez wychowawców zadania, które choć brzmiały tajemniczo, nie okazały się trudne dla ich wykonawców. Organizatorami zabaw i jednocześnie opiekunami-wolontariuszami byli nauczyciele: pp. Urszula Spierewka, Jolanta Gogolińska, Magdalena Szwajca i Dariusz Wodnicki. O żołądki kolonistów zadbał, i to bardzo dobrze, kucharz na co dzień pracujący w tutejszej szkole. Półkolonia mogła się odbyć dzięki środkom finansowym zabezpieczonym przez Wydział Oświaty w Koronowie. W tym miejscu składam podziękowania Pani Kierownik Janinie Zakrzewskiej. O tym, że taka forma spędzania czasu wolnego przypadła do gustu jej uczestnikom może świadczyć fakt, iż niechętnie rozstawali się oni z kolegami i opiekunami, pytając, czy można by zorganizować jeszcze jeden taki turnus.

A. Głogowska
-kierownik Półkolonii letniej w Szkole Podstawowej nr 2 w Koronowie

Grzegorz Nowicki

Victoria „Victorii”

Wielki sukces odniósł koronowski klub piłkarski „Victoria”. Pierwszy raz w historii naszego miasteczka piłkarze nożni uzyskali awans do III ligi. Ciekawa była droga Victorii do tak wysokiego szczebla rozgrywek. Rozpoczęli w Buszkowie od rozgrywek pionu LZS. Później była C klasa, B klasa i zmiana siedziby klubu na Mąkowarsko. Spowodowało to konieczność rozpoczęcia rozgrywek od C klasy. Po dwóch sezonach zespół awansuje ponownie do B klasy. Później kolejny awans, już do klasy A i wreszcie **w roku 20-lecia Klubu, piłkarze awansują do ligi okręgowej.** Zespół przenosi się do Koronowa. Po wielu zmianach organizacyjnych, kadrowych i w systemie rozgrywek, **w jubileuszowym roku 30 lecia, Victoria awansuje do IV ligi.** Mija pięć lat gry w IV lidze i Klub obchodzi 35-lecie istnienia. Dla uświetnienia takiej rocznicy najlepszy jest awans. Taką też niespodziankę kibicom sprawił Klub. **W roku jubileuszu 35 rocznicy jego powstania, piłkarze awansowali do III ligi.** Czekamy więc następne 5 lat. Co się po nich wydarzy ???

Dla wszystkich piłkarzy, którzy wywalczyli mistrzostwo IV ligi i awans do III. najlepsze gratulacje od Towarzystwa Miłośników Ziemi Koronowskiej oraz redakcji Tematów Koronowskich. Zawodników, którzy awans wywalczyli było sporo. A oto Oni:

Bramkarze 1.Andrzej Retlewski 2.Damian Bławat 3.Radosław Frydrych

Obrońcy 1.Tomasz Szuflita 2.Robert Tomczak 3.Dariusz Porbes 4.Przemysław Talarek 5.Wiesław Łukowski 6.Krystian Kasiorkiewicz 7.Andrzej Grugiel 8.Jacek Głazik 9.Miłosz Mięczyński tylko II runda 10.Rafał Sobacki I runda

Pomocnicy 1.Krzysztof Łożyński II runda 2.Mateusz Ginter 3.Dariusz Wójcik 4.Marcin Wiśniewski 5.Leszek Szczygielski 6.Paweł Sienkiewicz 7.Łukasz Ruciński II runda 8.Arkadiusz Woźniak II runda 9.Kamil Kolmajer 10.Paweł Dec II runda 11.Artur Górecki I runda 12.Sebastian Bobola

Napastnicy 1.Jakub Kujawka 2.Szymon Łataś 3.Patryk Podolski 4.Szymon Makulski

Awans nie byłby możliwy bez ciężkiej pracy zarządu klubu. Najlepsze gratulacje dla wszystkich działaczy na czele z **prezesem Zbigniewem Płaczkowskim.** Pozostali członkowie zarządu to: **Piotr Szczepaniak** – v-ce prezes d/s sportowych, **Mirosław Koper** – v-ce prezes d/s technicznych, **Janusz Musiał** – v-ce prezes d/s młodzieżowych, **Andrzej Lipiński** – sekretarz, **Jerzy Kielpikowski** – skarbnik oraz członkowie **Kazimierz Korczak** i **Włodzimierz Wojnowski.** (gm)

ZAGADKA HISTORYCZNA Jak dzisiaj nazywa się miejsce przedstawione na zdjęciu?

Fot. z archiwum TMZK

Odpowiedzi prosimy nadsyłać lub dostarczać do Punktu Informacji Turystycznej, ul. Plac Zwycięstwa 22/2, w terminie do **20.09.2006r.**

Rozwiązanie zagadki z poprzedniego numeru:

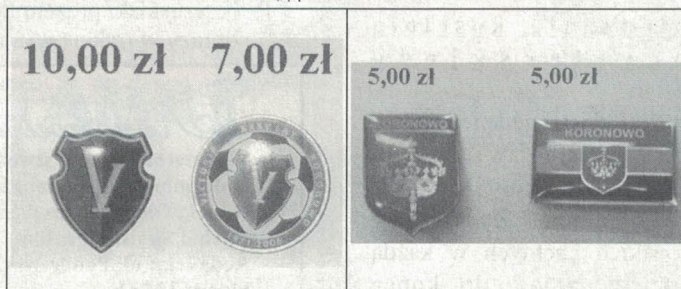
Zdjęcie przedstawiało uroczystość wkroczenia wojsk polskich do Koronowa i przejęcie miasta w administrację polską 26 stycznia 1920 roku.

Tym razem zagadka okazała się naprawdę trudna. Nasi Czytelnicy nadesłali tylko dwie prawidłowe odpowiedzi. Udzielili ich stali uczestnicy konkursu: Jan Ślaski oraz Zdzisław Czarnowski – obaj z Koronowa. Serdecznie gratulujemy wiedzy. Jako nagrody otrzymują Panowie przewodnik po szlaku cysterskim od Żarnowca poprzez Gdańsk – Oliwę, Pelplin do Byszewa i Koronowa, czyli „Szlak Cysterski Pomorze Wschodnie”. Ponadto znaczki do wpięcia w klapę z herbem oraz z flagą Koronowa. Jeszcze raz gratulujemy. Wszystkich Czytelników zapraszamy natomiast do dalszego udziału w odgadywaniu fotograficznych zagadek historycznych.

Po odbiór nagród zapraszamy do Punktu Informacji Turystycznej w Koronowie ul. Plac Zwycięstwa 22/2. (gm)

Można kupić

W Punkcie Informacji Turystycznej przy Placu Zwycięstwa 22/2 można kupić znaczki w klapę klubowe "Victorii" a także znaczki z herbem oraz flagą Koronowa

Od TEMATÓW do TEMATÓW

Promocja młodej poezji

Towarzystwo Miłośników Ziemi Koronowskiej wydało tomik poezji młodej koronowskiej poetki Angeliki Meller „Na ludziach trzeba się znać”. Spotkanie autorskie odbyło się w Miejskiej Bibliotece Publicznej 5 czerwca b.r. Tomiki poezji są jeszcze do nabycia w Punkcie Informacji Turystycznej oraz w Miejskiej Bibliotece Publicznej.

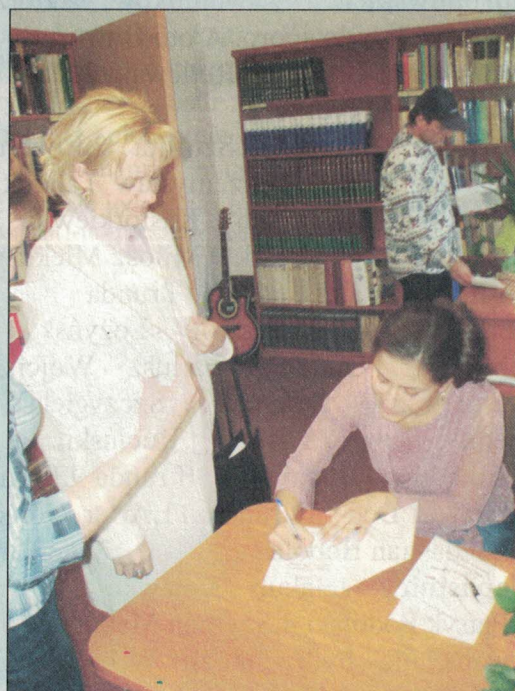
Zwycięski wianek lucimski
fot. G. Nowicki

Uroczyste wmurowanie Kamienia Węgielnego

W dniu 28 czerwca odbyła się uroczystość wmurowania Kamienia Węgielnego pod budowę hali sportowo-widowiskowej. W obecności władz samorządowych oraz zaproszonych gości wmurowano akt erekcyjny, na którym złożyli podpisy: Poseł na Sejm RP Wojciech Mojzesowicz, Wicemarszałek Województwa Kujawsko-Pomorskiego Jan Szopiński, Starosta Bydgoski Jan Graczkowski, Burmistrz Koronowa Zygmunt Michalak, Przewodniczący Rady Miejskiej Grzegorz Myk, Właściciel Firmy "ALSTAL-Budownictwo" Alojzy Szczupak oraz Ksiądz Prałat Henryk Pilacki, który dokonał poświęcenia Kamienia.

P. St. Szukalski prezentuje swoje obrazy w trakcie wystawy.

Angelika podpisuje tomiki swojej poezji
fot. G. Myk

Zwiedzanie kościoła pocysterskiego

Ustalony został jeden dzień w tygodniu na zwiedzanie kościoła pocysterskiego z przewodnikiem. Zapraszamy wszystkich chętnych w każdą środę tygodnia do końca sierpnia o godzinie 15-tej.

TEMATY Koronowskie

PISMO REGIONALNE

Wydawca: Towarzystwo Miłośników Ziemi Koronowskiej
Kolegium redakcyjne: Piotr Bakalarski, Cezary Bosacki, Zenon Rydelski, Jerzy Nowicki, Izabela Olędzka, Józef Szulc (fotoreporter), Grzegorz Myk (redaktor naczelny)
Michał Skalski (grafika)
Redakcja: ul. Paderewskiego 11 (MGOK) tel. 382 25 04
Skład: TMZK
Druk: „Skalski druk” 85-415 Bydgoszcz, ul. Łubinowa 28 tel. (052) 327-71-31
Nakład: 600 egz. Cena 2.00 zł